

اخبار کارگری

یک فعال کارگری:

راه حل معضل مسکن کارگران، اختصاص وام‌های کم بهره است

یک فعال کارگری با بیان اینکه اگر طرحی در زمینه مسکن به نتیجه نمی‌رسد آن راه هر قیمتی اجرا نکنیم، پیشنهاد کرد. در طرح مسکن ملی کارگران، وام‌های کم بهره در قالب تعاونی‌های مسکن در اختیار کارگران قرار گیرد. عبدالله مختاری در گفت‌وگو با ایستنا، در ارزیابی طرح ملی مسکن کارگران گفت: اگر قرار است در این زمینه تفاهم‌نامه‌ای با وزارت کار به امضا برسد و مقدمات اولیه این طرح نوشته شود، معتقدم تعاونی‌های مسکن کارگری باید احیا شوند.

وی گفت: قبل از هر چیزی باید موضوع مسکن، منطقه‌بندی شود یعنی کارگران هر منطقه به خصوص کارگران فاقد مسکن شناسایی و تقسیم‌بندی شوند تا هم فاصله مسافت محل کار تا محل سکونت به وجود نیاید و هم آلودگی هوا، ترافیک و خستگی کارگر را در پی نداشته باشد. این فعال کارگری به ساخت مسکن کارگری توسط برخی از کارخانه‌های قدیمی اشاره کرد و گفت: سال‌ها قبل بعضی از کارخانه‌های بزرگ به فکر مسکن نیروهای کار خود افتادند و در داخل کارخانه یا محدوده محل کار برای کارکنان خود خانه‌سازی کردند تا از این طریق رفاه حال کارگران خود را فراهم کرده باشند و هنوز هستند کارخانه‌هایی که برای آرامش و رفاه حال نیروهای خود و نزدیکی به محل کار مجتمع‌های مسکونی می‌سازند.

مختاری ادامه داد: در قانون کار ایجاد مسکن کارگران دیده شده و گفته شده که به تعاونی‌های مسکن کارگری تسهیلات بدهند و عوارضی برای شهرداری‌ها در نظر بگیرند ولی مافوق‌رانه‌ایده می‌گیریم و فقط مصوبه جدید می‌دهیم در حالی که باید قانون را تسهیل کنیم. به گفته وی، اگر تسهیلات وام از رزان در قالب تعاونی‌های مسکن کارگری به تعاونی‌ها یا کارگران داده شود هم انحرافات طرح کمتر می‌شود و هم کارگران زودتر صاحبخانه می‌شوند.

■ ■ ■

رئیس پیشین بانک مرکزی:

نجات واحدهای تولیدی در گرو حذف سود مرکب است



عضو کمیسیون اقتصادی مجلس معتقد است اگر به دنبال نجات واحدهای تولیدی هستیم، مجمع تشخیص مصلحت نظام باید با حذف سود مرکب موافقت کند.

«محمودیهیمنی» رئیس پیشین بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در گفت‌وگو با خبرنگاری خانه‌ملت، دریافت سود مرکب را یکی از مشکلات تولید خواند و گفت: برخی واحدهای تولیدی به دلیل مشکلات اقتصادی نتوانستند تسهیلات دریافتی را در موعد مقرر تسویه کنند و بر اساس آنچه در نظام بانکی برقرار است وام گیرنده ۶۰ درصد علاوه بر دیر کرد، جریمه پرداخت می‌کند که این امر به معنای دریافت سوداز دیر کرد سود است.

نماینده سوا و جابلاغ، نظر آباد و طالقان در مجلس بیان این نکته دریافت سوداز سود، مشکلات بسیاری برای تولید ایجاد می‌کند و شبیه روی نیز دارد، افزود: از آنجایی که دریافت سود مرکب توجیه ندارد مجلس، طرح الزام بانک‌ها و موسسات اعتباری غیر بانکی به حذف سود و جریمه مضاعف از بدهی تسهیلات گیرندگان را تدوین کرد تا از دریافت سوداز سود جلوگیری شود اما از آنجایی که شورای نگهبان از آن ایراد گرفت تعیین تکلیف این طرح به مجمع تشخیص مصلحت نظام واگذار شد.

وی با بیان اینکه اگر به دنبال نجات واحدهای تولیدی هستیم، مجمع تشخیص مصلحت نظام باید با این مصوبه مجلس موافقت کند، اظهار کرد: در صورت حذف سود مرکب، بدهی تولید کنندگان به بانک‌ها پرداخت می‌شود در نتیجه منابع بانکی افزایش می‌یابد.

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس اضافه کرد: با افزایش منابع بانکی امکان پرداخت تسهیلات بیشتر به تولید کنندگان و مردم افزایش پیدا می‌کند، در نتیجه تولید توجیه اقتصادی دارد.

طبق ادعای دولت، در

اهداف راهبردی پیش‌بینی شده در لایحه بودجه سال ۱۳۹۹، کاهش بیکاری با ایجاد یک میلیون فرصت شغلی جدید و افزایش تولید با ایجاد رشد دو درصدی و خروج از رکود در

نظر گرفته شده است

ایجاد یک میلیون شغل برای سال ۹۷ غیر واقعی به نظر می‌رسد. دولت ایجاد بیش از یک میلیون شغل در سال ۹۷ را در قالب دوازده بخش از جمله مسکن، کشاورزی، صنعت، حمل و نقل، اشتغالزایی خرد، سیاست‌های فعال بازار کار، صنایع دستی و غیره هدف‌گذاری کرده بود اما در پایان سال ۹۷ آمار اشتغال ایجاد شده، فاصله زیادی با یک میلیون شغل داشت. بر اساس گزارش رسمی مرکز آمار ایران در طول سال ۹۷ حدود ۴۶۴ هزار شغل در کشور ایجاد شد که ۵۶۹ هزار فرصت شغلی کمتر از هدف گذاری دولت بود. در عین حال دولت در سال ۹۷ و هنگام تدوین لایحه بودجه ۹۸ نیز ایجاد یک میلیون فرصت شغلی در سال ۹۸ را هدف گذاری کرد که با توجه به کاهش نرخ رشد اقتصادی و نرخ رشد سرمایه‌گذاری در سال گذشته و وابستگی سیاست‌های بازار کار به متغیرهای کلان اقتصادی بعید به نظر می‌رسد این میزان اشتغالزایی امسال محقق شود.

با این حال، به گفته کارشناسان، سیاست‌های بازار کار بلافاصله پس از دوران رکود با رونق اقتصادی منتج به اشتغال نمی‌شود، بلکه با یک تاخیر فاز آثار متغیرهای کلان اقتصادی بر بازار کار نیز مشهود خواهد بود. بنابراین با علم به اینکه در سال جاری رشد اقتصادی ایران منفی شد، ایجاد یک میلیون شغل برای سال آینده یک هدف گذاری منطقی بر واقعیت نیست و عملکرد سال‌های گذشته نیز مؤید آن است.

همچنین بند برنامه‌های جدید نیز در لایحه بودجه سال آینده برای ایجاد ۸۵ هزار شغل پیش‌بینی شده است. سرانته تسهیلات به ازای هر فرصت شغلی جدید در این بند به طور متوسط برای هر نفر ۵۰ میلیون تومان در نظر گرفته شده است.

در مجموع در لایحه بودجه ۱۳۹۹ حدود ۲۵۴ هزار و ۸۵۴ میلیارد ریال اعتبار در نظر گرفته شده است. پیشنهاد شده از محل منابع داخلی بانکی ۱۱۷ هزار و ۵۶۹ میلیارد ریال، صندوق توسعه ملی ۸۷ هزار و ۲۸۵ میلیارد ریال و بودجه عمومی ۵۰ هزار میلیارد ریال اختصاص یابد.

در لایحه بودجه سال آینده پیش‌بینی شده که با توجه به پیشرفت عملکرد برنامه‌های در دست اجرا، به طور متوسط ۳۰ درصد این برنامه‌ها تا پایان سال آینده عملیاتی شوند. بنابراین با احتساب عملیاتی شدن برنامه‌های در دست اجرا و ایجاد فرصت‌های شغلی ناشی از اجرای برنامه‌های سال ۱۳۹۹ در مجموع ۹۵۵ هزار فرصت شغلی سال آینده محقق خواهد شد.

کارنامه ضعیف دولت در باره اشتغالزایی میلیونی

با این حال دولت در حالی برای سومین سال پیاپی ایجاد یک میلیون شغل را هدف گذاری کرده که به روایت آمار رسمی، عملکرد اشتغالزایی دولت طی سال‌های اخیر با هدف گذاری انجام شده فاصله دارد. وعده ایجاد یک میلیون شغل برای اولین بار در سال ۹۶ از سوی رئیس سازمان برنامه ارائه شد. در نشست خبری بهمن ماه همان سال رئیس سازمان برنامه و بودجه از هدف گذاری برای ایجاد یک میلیون و ۳۳ هزار شغل در سال ۹۷ خبر داد. این هدف گذاری در حالی انجام شد که در سال ۹۶ برای ۷۹۰ هزار و ۵۶۱ نفر شغل ایجاد شده بود. هر چند بررسی نتایج آمار نیروی کار نشان می‌دهد که عملکرد دولت در حوزه اشتغالزایی به نسبت جمعیت انباشت بیکار قابل دفاع بود اما هدف گذاری



در پایان سال ۹۷ آمار اشتغال ایجاد شده، فاصله زیادی با یک میلیون شغل داشت. بر اساس گزارش رسمی مرکز آمار ایران حدود ۹۷ هزار شغل در کشور ایجاد شد که ۵۶۹ هزار فرصت شغلی کمتر از هدف گذاری دولت بود

اصفهان، آذربایجان شرقی، خراسان رضوی و کرمان است. در جدول برنامه‌های تولید و اشتغال برای سال ۱۳۹۹ نیز پیش‌بینی شده است که در هشت بند برنامه‌های ایجاد اشتغال در دست اجرا، ۶۰ هزار نفر در بخش کشاورزی، ۲۲ هزار نفر در صنعت و معدن، ۳۱ هزار نفر در بافت فرسوده شهری، ۳۱ هزار نفر در بخش سیاست‌های فعال بازار کار و یک هزار و ۴۳۰ نفر در حمل و نقل ریلی برون شهری فعالیت کنند.

دانش‌نیان، صنعت و معدن، فرهنگ و هنر، حمل و نقل ریلی برون شهری و سیاست‌های فعال بازار کار هشت بندی است که مورد توجه قرار گرفته است. بنا بر برنامه‌های اعلام شده برای امسال پیش‌بینی شده بود که برای ۹۹۲ هزار نفر شغل ایجاد شود که سهم سیاست‌های فعال بازار کار ۳۲۸ هزار نفر، بافت‌های فرسوده شهری ۱۲۰ هزار نفر، کشاورزی ۶۰ هزار نفر، میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ۱۲۲ هزار نفر، شرکت‌های دانش بنیان ۶۴ هزار نفر، صنعت و معدن ۲۷۰ هزار نفر، فرهنگ و هنر ۱۳ هزار نفر و حمل و نقل ریلی برون شهری پنج هزار نفر شغل ایجاد شود.

میزان اعتباری که برای ایجاد اشتغال در سال ۱۳۹۸ اعلام شده بود از سه محل منابع داخلی بانکی، صندوق توسعه ملی و بودجه عمومی در مجموع ۵۲۵ هزار و ۴۸۷ میلیارد ریال است. بررسی توزیع استانی برنامه‌های در دست اجرا نشان می‌دهد که بیشترین اشتغال‌ها به ترتیب در استان‌های تهران،

منابع و تجهیز آن توجه لازم را داشته است. مطابق این ادعا، یکی از ویژگی‌های لایحه بودجه ۱۳۹۹ نیز برنامه تولید و اشتغال است. همچنین در اهداف راهبردی پیش‌بینی شده در این لایحه کاهش بیکاری با ایجاد یک میلیون فرصت شغلی جدید و افزایش تولید با ایجاد رشد دو درصدی و خروج از رکود در نظر گرفته شده است.

بررسی جزئیات برنامه تولید اشتغال نشان می‌دهد که برنامه‌هایی برای این منظور در لایحه پیشنهادی دولت به مجلس وجود دارد. در این برنامه اعلام شده که هشت برنامه‌ای که در سال ۱۳۹۸ توسط دستگاه‌ها اجرا می‌شود، استمرار یابد و علاوه بر آن برنامه‌های جدید نیز در حوزه‌هایی که بر نامه‌نندگان همچون آب، حمل و نقل، بهداشت و درمان تدوین شود.

بر اساس برنامه‌های ایجاد اشتغال در سال جاری که در سال‌های آینده نیز اجرا می‌شود، بافت فرسوده شهری، کشاورزی، میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، شرکت‌های

به رغم اینکه وعده ایجاد یک میلیون شغل طی سال‌های گذشته صرفاً روی کاغذ بوده و محقق نشده، رئیس سازمان برنامه و بودجه در نشست خبری خود از پیش‌بینی و هدف گذاری برای ایجاد یک میلیون شغل در سال ۹۹ خبر داد. به گفته نویخت «ایجاد یک میلیون فرصت شغلی و ایجاد رشد دو درصدی اقتصاد و خروج از رکود دو هدف راهبردی دولت است».

به گزارش «توسعه ایرانی»، دولت مدعی است که تولید و اشتغال از ویژگی‌های لایحه بودجه ۱۳۹۹ است و در این لایحه استمرار برنامه‌های گذشته و تدوین برنامه‌های جدید مورد توجه قرار گرفته و پیش‌بینی شده ۹۵۵ هزار فرصت شغلی در سال ۱۳۹۹ محقق شود.

بیکاری و آسیب‌های اقتصادی - اجتماعی ناشی از آن یکی از مهمترین چالش‌های دولت‌هاست. بر این اساس دولت مدعی است که همسواره در سال‌های گذشته در فرآیند رسیدگی به بودجه سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۹ در قالب تبصره ۱۸ به امر اشتغال و تامین

خبر

افزایش شکاف جنسیتی مزد شاغلان بخش کشاورزی در سال ۱۳۹۷



مزد روزانه کارگران زن در زمستان ۱۳۹۷ نسبت به فصل مشابه سال قبل، مربوط به کارگران زن «شاکار» بوده است. در زمستان ۱۳۹۷، متوسط مزد روزانه مردان در تمام مشاغل منتخب کشاورزی به جز «بهرکش و مرزبند» افزایش داشته است. افزایش مزد برای زنان، در تمام مشاغل منتخب کشاورزی مشاهده می‌شود. با توجه به متوسط مزد مشاغل منتخب کشاورزی در استان‌های کشور در زمستان ۱۳۹۷، بالاترین متوسط مزد برای مردان مربوط به کارگر «میوه‌چین» در استان آذربایجان شرقی با تقریباً ۱۳۲۰ هزار ریال و پایین‌ترین

مزد روزانه کارگران زن در زمستان ۱۳۹۷ نسبت به فصل مشابه سال قبل، مربوط به کارگران زن «شاکار» بوده است. در زمستان ۱۳۹۷، متوسط مزد روزانه مردان در تمام مشاغل منتخب کشاورزی به جز «بهرکش و مرزبند» افزایش داشته است. افزایش مزد برای زنان، در تمام مشاغل منتخب کشاورزی مشاهده می‌شود. با توجه به متوسط مزد مشاغل منتخب کشاورزی در استان‌های کشور در زمستان ۱۳۹۷، بالاترین متوسط مزد برای مردان مربوط به کارگر «میوه‌چین» در استان آذربایجان شرقی با تقریباً ۱۳۲۰ هزار ریال و پایین‌ترین

کارگر «میوه‌چین» با رقم ۵۷۳ هزار و ۳۳۰ ریال، اختصاص داشته است. همچنین در بین زنان، بیشترین و کمترین مزد روزانه به ترتیب به کارگر «میوه‌چین» با رقم ۴۱۹ هزار و ۸۸۶ ریال و کارگر «شاکار» با رقم ۲۹۹ هزار و ۱۱۲ ریال، اختصاص دارد. طبق این گزارش، درصد تغییرات متوسط مزد روزانه مردان کارگر در زمستان ۱۳۹۷ نسبت به فصل مشابه سال قبل، نشان می‌دهد که متوسط مزد روزانه کارگران مرد «شاکار» بیشترین افزایش و متوسط مزد روزانه کارگران مرد «بهرکش و مرزبند» کاهش داشته است، این در حالی است که بیشترین افزایش در متوسط

بررسی هان‌شان می‌دهد که شکاف جنسیتی مزد در زمستان ۱۳۹۷، در بین مشاغل منتخب بخش کشاورزی در مناطق روستایی، نسبت به زمستان ۱۳۹۶، افزایش داشته است که بیشترین افزایش شکاف مذکور در زمستان ۱۳۹۷ نسبت به زمستان ۱۳۹۶، مربوط به کارگر «شاکار» است. به گزارش خبرگزاری تسنیم، بررسی نتایج آمارها در زمستان ۱۳۹۷ در خصوص مزد کارگران مشاغل منتخب کشاورزی نشان می‌دهد، بیشترین متوسط مزد روزانه در میان مردان با رقم ۷۷۰ هزار و ۴۳۵ ریال به کارگر «بیل‌زن باغ» و کمترین متوسط مزد روزانه به

کارشناس روابط کار و فعال حوزه زنان:

شرایط نامساعد اقتصادی، دلیل مشارکت نامناسب زنان در بازار کار است



قدیرزاده ادامه می‌دهد: در مورد جایگزینی زنان با ماشین نیز نمی‌توان موضوع را جنسیتی کرد. در جهان امروز با افزایش روزافزون استفاده از فناوری‌های جدید، بات‌ها و هوش مصنوعی نیروی کار چه زن و چه مرد رقیبی پیدا کرده‌اند که شاید دقیق‌تر باشد و هزینه تولید را نیز کاهش دهد. ماشین‌ها را می‌توان رقیبی برای زنان کارگر سواده که در ایران عمدتاً سرپرست خانوار هستند قلمداد کرد. آنها چون مجبور به کار کردن هستند در مواردی در مشاغل ساده مشغول می‌شوند که کارفرما با ارتقای وظایف تولید خود می‌تواند آنها را حذف کند.

و عنوان می‌کند: قاعدتا وقتی تعداد زنان تحصیل کرده‌ای مردان پیشی می‌گیرد باید شاهد یک جهش در زمینه فعالیت اقتصادی آنها باشیم. زنان رفته‌رفته سهم خود را در اقتصاد بیشتری می‌کنند اما افزایش تعداد زنان تحصیل کرده همزمان با یک شرایط خوب اقتصادی نشده است و به همین دلیل جهش اتفاق نیفتاده است. قدیرزاده درباره اینکه آیا زنان بیش از مردان در معرض اخراج هستند، می‌گوید: بازار کار در ایران با مشکلات عدیده‌ای روبرو است. ما با معضلی بسزراگ و فراگیر به نام قرار داد‌های موقت کار روبرو هستیم که دست کارفرما را در تعدیل نیروی کار می‌گذارد. وقتی چنین اجزای همراهی شود با برخی امتیازاتی که زنان در کار کردن دارند، ممکن است باعث تعدیل نیرو شود. برای مثال مرخصی زایمان چیزی است

کارشناس روابط کار و فعال حوزه زنان می‌گوید: هر چه می‌گذرد موانع فرهنگی و اجتماعی برای حضور زنان در بازار کار کمتر می‌شود. این واقعیت هست که هنوز در بین بسیاری از خانواده‌های ایرانی و به ویژه در برخی از استان‌ها کارکرد زنان پسندیده نیست اما دیگر چنین رویکردی، رویکرد غالب نیست. «همنار قدیرزاده» در گفت‌وگو با ایستنا ادامه می‌دهد: با وجود این، باوری وجود دارد که نان‌آور خانه مرد است و برای همین خود زنان نیز در مواردی دنبال کار نمی‌روند و خانه‌داری با پر داشتن به علایق شخصی را ترجیح می‌دهند. به گفته این کارشناس روابط کار، اینکه زنان همچنان نقش کمی در اقتصاد و اشتغال دارند به این دلیل است که وضعیت اشتغال به صورت کلی در ایران خوب نیست.